

צד

לכבוד...

אתה מביע במכתבך את המיית נפשך מדאגת המחר המהולה בפחד של הטבע, וכך מתרוצצות המחשבות אודות קניית המקצוע, והספיקות רבו ואין שמחה כהתרת הספיקות. זה ודאי מאן דיהיב חיי יהיב מזוני, והשי"ת נותן לנו החיים הוא בודאי ייתן המזונות ואם כן דאגה מנין, והביטחון והאמונה בהשי"ת הם עצמם ממשיכים את השפע, ואם בכל זאת מחשבות הספקות אינן מרפות, למה ומדוע.

התשובה פשוטה, הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו מבקש כל נפש מישראל לקרב אליו לזכות אותו, להעניק לו מטוב הצפון ולהשפיע לו מבית גזיו הטוב הגנוז, והטוב השלם הוא זה שהאדם מרוויח אותו בעמלו וביגיע כפיו, אחרת הוא בוש לקבל מתנת חנם לחם חסד. לכן הם רבות מחשבות בלב איש, כדי שמהן תקום עצת ה' שהאדם יתן יגיעה ועבודה הנפש של הכנעה וקבלת עול של רצונו יתברך.

וסדר עבודה זו להיות בפשיטות עם הסיבות השונות שהקב"ה מזמין לו להאדם בכל יום ובכל שעה להיות בטל

סיון תשמ"א

אליהן ולא לדחותן. ולכן לא שייך לתכנן או לעשות חשבונות רבים של העתיד ששורשן האפסיות של האדם ששוכח עד כמה אינו חי עם מציאותו האמיתית והיסודית של "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" - כגולם הזה ללא ידיים וללא רגליים, ועל כך הזהירה תורה פן תשכח את הדברים האלה.

לכן אבקשך לא לדאוג כי אם לבטוח שהשי"ת יזמין לך את הסיבה הטובה להתפרנס ממנה, וכמו שזכית וראית נפלאות ה' אתך עד כה, כן גם יהיה ה' בעזרך ותבנה בית נאמן בישראל והשכינה תהיה שרויה ביניכם. וכשתיכנס יותר עמוק לדרך האמונה הפשוטה, תבין שאין שייך לתכנן קודם מתי להוליד ילדים, כי נשמות אני עשיתי נאום ה'. וזה מתנת א-ל שדרך יקומו דורות ישרים מבורכים בישראל אשר ע"י עמלם ויגיעתם למצוא מציאותם יתפרסמו מעצמם ומבשרם מציאות ה' בעולם הגשמי אשר מלא כל הארץ כבודו אלא שהוא א-ל מסתתר בשפירר חביון ונתאווה לו להיות דירה בתחתונים וזהו

תפקידנו ותכליתנו האמיתית ולכך נוצרנו ואין איש מאתנו רשאי להיפטר ממנה.

ומסייעות לו לאדם שהעלה אותן לפתוח לו שערי תפילה לפיכך אין לו לאדם להתייאש כלל, יש מקום ליגיעה ולעבודה שבלב אבל אין מקום ליאוש, כי במידה שאדם מכיר את מך ערכו כי אין הוא, כך גם הוא נדבק באין סוף ואין ערך ושיעור בעולם למידה עליונה זו.

וכך הוא גם ענין תפילתך שאתה מתאונן על המחשבות הזרות המתרוצצות דווקא באמצע התפילה, וזה גורם לך כאבים נפשיים. הרי הכלל ידוע מאת הבעש"ט זיע"א, שכל המחשבות החיצוניות הבאות לאדם דווקא באמצע התפילה הם סיבות שלוחות לאדם להעלותן, פשוטו של דבר, שאין דבר בעולם שהוא ריק, לרבות אותן מחשבות שאין בהם ממש כאלו, אלא שהם טעונים תיקון, לכן הן באות דווקא לאדם מישראל דווקא כשהוא שח עם קונו, שזו התפילה נקראת ייחוד קוב"ה ושכינתיה, וזהו עת רצון גדול. וכשאדם מתבונן בעצמו ומתעורר ע"י כך לראות מציאותו האמיתית, בכך תיקן את המחשבות תיקון השלימות ועוד שאותן

השי"ת ישפיע על מעשה ידך ברכה והצלחה, ותזכה לסייעתא דשמיא שתוכל לעמוד בעת מבחן בבחינת לך דומיה תהילה, ולא תישבר מהתקפות היצר, אלא תלמד ע"י כך תכסי ותחבולות המלחמה ע"י שתכיר לדעת היטב היטב את הסכנה האורבת תמיד, ואז תדע נאמנה עד כמה אנו זקוקים לרחמי הבורא ואז תהיה חבוק ודבוק בו יתברך אמן כן יהי רצון.

בידידות נאמנה...

צה

לכבוד ידידי...

... ותזכו כולכם לשמחת הנפש הנובעת מאור האמונה הפשוטה, שהנה בנים אנו לה' אלוקינו והוא

תמוז תשמ"א

מרחם עלינו תמיד והוא נותן לנו הכח להיות מבוטל אליו כתינוק על שדי אמו שהוא איננו יודע שום מקור של